

Ordspråkene 1: Vennskap

Taler: Kjersti I. B. Slettevoll

Dato: 26.08.2018

Tekst: Ordspråkene

Ordspråkene er nesten som en selvhjelpsbok i hvordan å få et bedre liv. Det er en bok full av visdom for alle områder av livet og viser oss hvordan et gudfryktig liv kan se ut. Samtidig er det lett å misforstå boken som om den bare er en oppramsing av moralske tips. Det er gjerne to fallgruver her.

For det første er det fort gjort å bare lese ordspråkene som absolutter, uten å ta hensyn til kontekst og resten av Bibelen. F.eks. er noen visdomsord faktisk bare ment for spesifikke situasjoner.

For det andre gjelder det å unngå å lese dem på en moraliserende måte. Boken er ikke ment som en lov, men som et eksempel på hvordan et liv sammen med Jesus kan se ut.

Vennskap er et tema som apellerer til oss mennesker, og Bibelen sier mye om dette. Det fremste eksempelet på samspill mellom personer finner vi jo i treenigheten, i forholdet mellom Gud, Den hellige ånd og Jesus. Og vennskap innebærer ulike aspekter.

1. ÆRLIGHET

Dette er en forutsetning for at vennskapet skal være ekte. Baserer man et vennskap på falske premisser, f.eks. ved å kjøpe seg venner eller å la sitt vennskap kjøpes, så er det et vagt grunnlag for vennskapet, og kanskje basert på uærlighet fra en eller begge av partene (Ordsp 14,20; 19,6; Luk 16,1-13).

En venn er som tør å være ærlig, selv om det ærligheten noen ganger kan gjøre vondt, og hvis vi er en sann venn, så skal vi tåle det også (Ordsp 27,6).

2. TROFASTHET

Ordsp 18,24 snakker om trofasthet. En trofast venn er ikke en som skader deg, men er en du kan stole på - og slike er ikke alltid lett å finne (Ordsp 20,6). Det handler også om å være en trofast venn over tid og uansett omstendighet, ikke bare hvis man har noe å tjene på vennskapet der og da (Ordsp 27,10).

3. OMSORG OG KJÆRLIGHET

Vi velger ikke vår familie, men vi velger våre venner. Det har betydning for hvordan relasjonen ser ut. Et sant vennskap, slik Gud ønsker at det skal være, preges alltid av kjærlighet (Ordsp 17,17; Fil 2,3-4).

4. HENGIVENHET

Et vennskap går to veier, og et godt sunnhetstegn er at det preges av en tosidig hengivenhet. Hvis bare den ene parten tar initiativ til vennskapet, så er den en ujevnhet i vennskapet. Men opplevelsen av en slik ujevnhet kan også komme av at man snakker ulike kjærlighetsspråk. Den ene vennen er god på å gi gaver, mens den andre ikke er det. Den andre sier mange gode og anerkjennende ord. Da er det mulig de snakker forbi hverandre, selv om kjærligheten og hengivenheten er tilstede. Vi må gi av oss selv hvis vi skal ha gode vennskap (Ordsp 20,4).

ØYER PINSEMENIGHET TABERNAKLET

Den fremste vennen vi kan ha, er Jesus. Han kaller oss ikke tjenere, selv om Han er vår Herre, men Han kaller oss venner (Joh 15,15). Gud har nemlig skapt oss til vennskap, med hverandre og med Gud, fordi det er godt for oss (Ordsp 22,17). Og Gud ønsker å se at våre vennskap preges av ærlighet, trofasthet, kjærlighet og hengivenhet.

SPØRSMÅL TIL ETTERTANKE:

- Hvilke vennskap har betydd mest for deg? Hvilken påvirkning har de hatt på din personlighet?
- Tenk over hvordan du er som venn. På hvilke områder opplever du behov for å endre deg?
- Hvordan kan venner lede hverandre nærmere Gud? På hvilke områder kunne du trenge hjelp fra en venn?
- Jesus valgte å bli venn med oss. Hvordan bør det påvirke oss?